

A Fővárosi Ítéltábla
2.Kpkf.50.422/2006/3.

A Fővárosi Ítéltábla a Magyar Autóklub (Budapest) felperesnek a Gazdasági Versenyhivatal (Budapest) alperes ellen versenyfelügyeleti ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében, amelybe az alperes pernyertességének előmozdítása végett a MOL Magyar Olaj-és Gázipari Rt. (Budapest) beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2006. évi január hó 13. napján kelt 7.K.34.297/2004/18. és 2006. évi január hó 24. napján kelt 7.K.34.297/2004/20. számú végzése ellen a Zelena János (Budakalász) által 21. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Végzést:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság 20. sorszámú végzését helybenhagyja, és a 18. sorszámú végzés elleni fellebbezést hivatalból elutasítja.

Ez ellen a végzés ellen a fellebbezést hivatalból elutasító rendelkezése tekintetében a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, amelyet a Legfelsőbb Bírósághoz címzetten a Fővárosi Ítéltáblánál kell írásban, 5 példányban benyújtani.

Indokolás

Az alperesi Versenytanács a 2004. október 12. napján kelt Vj-33/2004/24. számú határozatával az alperesi beavatkozóval szemben megindult versenyfelügyeleti eljárást megszüntette, mert azt állapította meg, hogy a MOL Rt. beavatkozónak a vizsgált időszakbeli árkialakítási módszere önmagában nem vezetett túlzottan magas üzemanyag nagykereskedelmi árakhoz, továbbá árait a vizsgált időszakban a vonatkozó árképzési szabály szerinti szint alatt tartotta (árai, magatartása nem sértették az 1996. évi LVII. tv. 21.§-ának a) pontjában foglaltakat).

A felperes keresetében az alperesi határozat felülvizsgálatát kérte, jogszabálysértésre hivatkozással.

A vizsgálat alá vont MOL Rt. a perbe való beavatkozásának megengedését részletes írásbeli előkészítő iratban, míg Zelena János (a továbbiakban: fellebbező) a per első tárgyalásán szóban és írásban kérte.

Az elsőfokú bíróság a 2005 évi január hó 17. napján megtartott tárgyaláson - a tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt - 5/I. sorszámú végzésével a MOL Rt. alperesi oldalon való beavatkozását megengedte, míg a fellebbező beavatkozás megengedése iránti kérelmét 5/II. sorszámú végzésével elutasította. Indokolása szerint ez utóbbi esetben a per mikénti kimeneteléhez fűződő olyan jogi érdek, ami a beavatkozás megengedését megalapozná, nem állapítható meg. A fellebbező az 5/II. sorszámú végzés elleni fellebbezési jogáról írásban lemondott.

A felperes a 2005. december 7-én a bíróságra érkezett beadványában bejelentette, hogy keresetétől eláll, kérte a per megszüntetését, és csatolta az alperesnek a per megszüntetését nem ellenző és a perköltségigényről lemondó írásbeli nyilatkozatát is.

Az alperesi beavatkozó a bíróság felhívására észrevételt nem tett, költséget nem kért.

Az elsőfokú bíróság a 2006. évi január hó 13. napján kelt 18. sorszámú végzésével a pert a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 157.§-ának e) pontja alapján és utalással a Pp. 160.§-ában foglaltakra, a felperes elállása folytán megszüntette, tekintettel arra, hogy azt az alperes nem ellenezte.

A fellebbező 2006. január 17-én személyesen nyújtotta be az elsőfokú bíróságnál a beavatkozás megengedése iránti ismételt írásbeli kérelmét, amelyet az elsőfokú bíróság a 2006. évi január hó 24. napján kelt 20. sorszámú végzésével elutasított arra való hivatkozással, hogy a per megszüntetésére (a felperes elállására) tekintettel már nincs mód a beavatkozásra.

A fellebbező 21. sorszámú fellebbezésében az elsőfokú bíróság 20. sorszámú végzésének megváltoztatását és a perbe való beavatkozásának megengedését kérte arra alapítottn, hogy

2000. év első félévében a beavatkozó részvényese volt; álláspontja szerint kérelme nem késett el. Sérelmezte a 18. sorszámú permegszüntető végzést is: az elsőfokú bíróságnak a per folytatására és ítélet hozatalára utasítását kérte.

A felperes és az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

Az alperesi beavatkozó a beavatkozási kérelmet elutasító (20. sorszámú) végzés helybenhagyását és a (18. sorszámú) permegszüntető végzés elleni fellebbezés elutasítását kérte. Ez utóbbi kérdésben az volt az álláspontja, hogy a 18. sorszámú végzés elleni fellebbezési kérelem nem jogosulttól származik.

A 20. sorszámú végzés elleni fellebbezés nem alapos, míg a 18. sorszámú végzés elleni fellebbezés érdemi elbírálására nincs lehetőség.

A fellebbező az elsőfokú bírósághoz 19. sorszám alatt 2006. január 17-én jelentette be ismételt beavatkozási szándékát az alperes pernyertességének elősegítése érdekében.

A felperes a megyei bírósághoz 16. sorszám alatt 2005. december 07-én érkezett beadványában állt el keresetétől, melyhez az alperes hozzájárult.

A Pp. 157.§-ának e) pontja értelmében a bíróság a pert megszünteti, ha a felperes keresetétől elállott (160.§). A Pp. 160.§-ának (1) bekezdése szerint a felperes a per érdemi tárgyalása előtt keresetétől az alperes hozzájárulása nélkül is elállhat, az érdemi tárgyalás megkezdése után csak akkor, ha ahhoz az alperes hozzájárult.

A Pp.160.§-ának (2) bekezdése alapján a bíróság a pert tárgyaláson kívül is megszüntetheti, ha az elállást a felperes írásban jelenti be, és ahhoz csatolja az alperesnek arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy ahhoz hozzájárul, és költséget kér, vagy sem. A perbeli esetben a felperes írásban állt el keresetétől, és ahhoz csatolta az alperes hozzájáruló nyilatkozatát is. Ezért jogszerűen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a pert a Pp. 157.§-ának e) pontja alapján, tekintettel a Pp. 160.§-ában írtakra is, megszüntette.

A Pp. 324.§-ának (1) bekezdése értelmében a Pp. XX. fejezetének eltérő rendelkezése hiányában a Pp. általános szabályai a közigazgatási perben is irányadók, ez érvényesül a beavatkozás Pp. 332.§ (4) bekezdésében biztosított esetében is.

A Pp. 54.§-a szerint, akinek jogi érdeke fűződik ahhoz, hogy a más személyek között folyamatban lévő per miként dőljön el, a perbe - az elsőfokú ítélet hozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig - az azonos érdekű fél pernyertességének előmozdítása végett, beavatkozhat.

A beavatkozás jogintézményének lényegét a Pp. pontosan meghatározza. Ehhez igazodóan csakis folyamatban lévő perben van helye beavatkozásnak, és valamelyik fél pernyertességének előmozdítása érdekében. A jelen ügyben a per a felek perbebocsátkozását követően megszűnt, további érdemi tárgyalásra nem került sor, így a jogszabályi feltételek megvalósulásának hiányában az elsőfokú bíróság a beavatkozás tárgyában sem hozhatott a fellebbezőre kedvező döntést.

A fellebbezésre utalással jegyzi meg a Fővárosi Ítéltábla, hogy a perbe avatkozásnak a jelen esetben nincs helye, mert a pernyertesség előmozdítása - mint jogszabályi cél - a keresettől elállás folytán okafoyottá vált.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság 20. sorszámú, az ismételt beavatkozás iránti kérelmet elutasító végzését a Pp. 259. §-a szerint alkalmazandó Pp. 253.§-árok (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Pp. 233.§-árok (1) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság határozata ellen fellebbezéssel élhet a fél, a beavatkozó, végül az, akire a határozat rendelkezést tartalmaz, a rendelkezés reá vonatkozó része ellen.

Ha a fellebbezés elkésett, vagy olyan határozat ellen irányul, amely ellen a fellebbező nem élhet fellebbezéssel, az elsőfokú bíróság a Pp. 237.§-a alapján a fellebbezést hivatalból elutasítja.

Az idézett rendelkezésekből az következik, hogy fellebbezési joga az érintettnek áll fenn annyiban, amennyiben a határozat reá vonatkozóan rendelkezést tartalmaz. A fellebbező a perben félként vagy beavatkozóként nem vett részt, beavatkozás iránti kérelmét az elsőfokú bíróság már jogerősen elutasította, reá vonatkozóan az elsőfokú bíróság végzése rendelkezést nem tartalmaz.

A törvény a külön szabályokban rendelkezik annak az érintettnek a fellebbezési jogáról, akire a határozat rendelkezést tartalmaz /tanú, szakértő, szemletárgy birtokosa, stb./. Ezen érintett fellebbezési joga annyiban korlátozott; hogy kizárólag a határozat rá vonatkozó részére

terjedhet ki. Az érintettség tényét nem az anyagi jogi szabályok, hanem az adott határozat rendelkezése szerint kell megítélni.

Mivel az elsőfokú bíróság 18. sorszámú végzése a fellebbezőre vonatkozóan fellebbezési jogosultságot keletkeztető rendelkezést nem tartalmaz, ezért nem minősül olyan érintettnek, mint akit fellebbezési jog illetne meg ezen végzéssel szemben.

Megállapítható tehát, hogy a fellebbezés e vonatkozásban olyan határozat ellen irányul, amely ellen a fellebbező nem élhetett volna fellebbezéssel /Pp.237.§/. Emiatt a Pp. 237.§-a szerint már az elsőfokú bíróságnak hivatalból el kellett volna utasítania a 18. sorszámú végzés elleni jogorvoslati kérelmet.

Ennek elmaradása miatt és a fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a 18. sorszámú végzés elleni jogorvoslati kérelmet a Pp. 259.§-a szerint alkalmazandó Pp. 237.§-a alapján irányadó Pp. 240.§ (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően érdemi vizsgálat nélkül hivatalból elutasította.

A felperesnek és alperesnek a másodfokú eljárásban költsége nem merült fel, a beavatkozó költséget nem kért, ezért másodfokú perköltség megfizetéséről a Fővárosi Ítéltáblának rendelkeznie nem kellett.

A beavatkozás iránti kérelem és fellebbezés hivatalbóli elutasítására figyelemmel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. 57. §-ának (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes eljárásra figyelemmel a másodfokú bíróság a fellebbezési illeték viseléséről való döntést is mellőzte.

A fellebbezést hivatalból elutasító rendelkezés elleni fellebbezési jogosultság a Pp. 233/A.§-án alapszik.

Budapest, 2006. évi június hó 07. napján

A végzés 2006. július 19-én jogerős!